Juutalainen pahoittaa mielensä kun kerron, että myös ihmiskunnan historia jakautuu hengellisesti kolmeen eri aikakauteen. Joakim Fiorelaisen apokalyptisen historianfilosofian mukaan näitä ovat Isän valtakunta, Pojan valtakunta ja Pyhän Hengen valtakunta. Isän valtakunta tarkoittaa Vanhan testamentin leimaamaa aikakautta, jonka keskushenkilöitä ovat vanhukset ja avioliittoon astuneet ihmiset ja sitä leimasi pelko ja orjuus. Kristuksen inkarnaatio käynnisti Pojan valtakunnan rakentamisen, jonka keskushenkilöitä ovat nuoret ja papit ja sitä leimasi usko ja lapsenomainen kuuliaisuus. Ilmestyskirjan profetioihin perustuen Joakim Fiorelainen ennusti, että ihmiskunnan astuminen Pyhän Hengen valtakuntaan alkaa vuoden 1260 jälkeen kun julistettaisiin ”ikuinen evankeliumi”, jolloin mm. hengellinen kirkko syrjäyttäisi ”ulkonaisen”, kristittyjen aktiivinen elämäntapa vaihtuisi kontemplatiiviseen, idän ja lännen kirkot sopisivat riitansa, juutalaiset kääntyisivät kristinuskoon, sodat loppuisivat ja vallitsisi universaali rakkaus, joka ulottuisi maailman loppuun saakka. Erityisen radikaaliksi Joakim Fiorelaisen trinitaristisen historianfilosofian teki se, että hänen mukaansa tämän Pyhän Hengen aikakauden keskushenkilöitä olisivat lapset ja selibaatissa elävät munkit, kristikunnassa siirryttäisiin laajamittaisesti yksityisomistuksesta alkukristillisen seurakunnan suosimaan kommunismiin ja katolisen kirkon hierarkinen rakenne kävisi lähes turhaksi.